



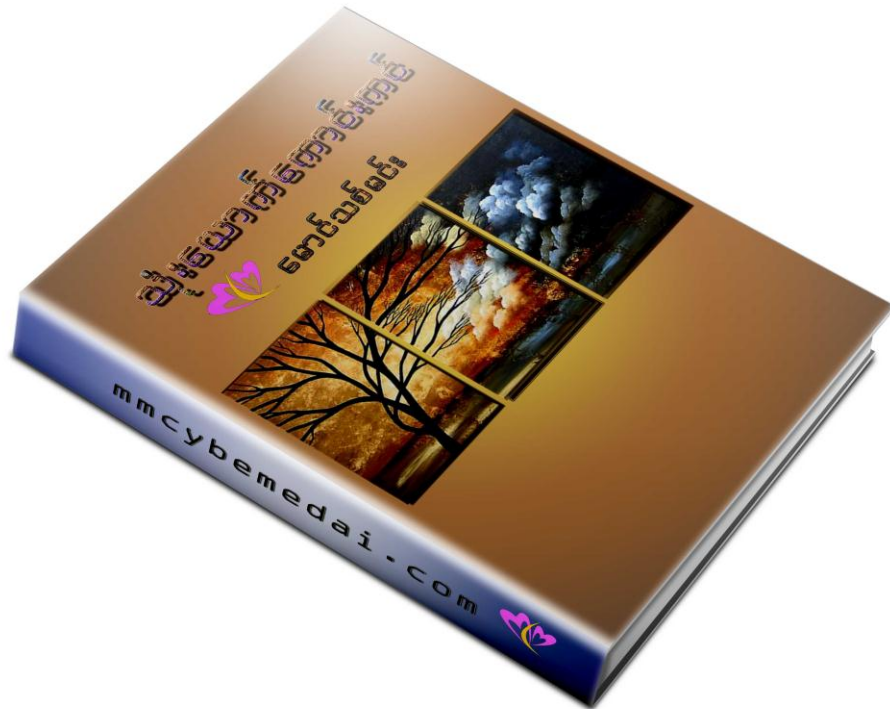
MMCYBERMEDIA
COMMUNITY FOR ALL

MCM PDF TEAM

Typing - မားဆိုး

Design - wannar

စာဖတ်ပရိတ်သတ်များအား အစဉ်လေးစားလျက်



MCM  PDF

www.mncybermedia.com

January - 2011

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၈ / ၂၀၀၃ (၂)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၂၃ / ၂၀၀၃ (၆)

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ် ၊ ၁၉၉၁ ၊ ဇွန်လ
(အလင်းတိုက်စာပေ)

ဒုတိယအကြိမ် ၊ ၂၀၀၃ ၊ ဇွန်လ
(နှစ်ကာလများ)

အုပ်ရေး - ၅၀၀
တန်ဖိုး - ၅၀၀ ကျပ်

မျက်နှာဖုံး - တင်မောင်ဦး
မျက်နှာဖုံးလက်ရေး - နေမျိုးဆေး
မျက်နှာဖုံးခါတ်ပုံ - ကိုတူး (နေခြည်)

ကွန်ပျူတာစာစီ - ဖိုးဇော်
အတွင်းဖလင် - ပုံရိပ်ရှင်
အဖုံးဖလင် - STARS
စာအုပ်ချုပ် - ကိုမြင့်

မျက်နှာဖုံး နှင့် အတွင်းပုံနှိပ်
ဦးဇော်မင်း (Wizard Offset)
အမှတ် ၁၉၈ ၊ ၃၃ လမ်း (အထက်)
ကျောက်တံတားမြို့နယ် ၊ ရန်ကုန်

ထုတ်ဝေသူ
ဦးတင်ရှိန် (စန်းရောင်ရှိန် စာပေ)
၄ / ၁၇၇ ၊ မေခလမ်း ၊ ဝေဘာဂီမြို့သစ် ၊ ရန်ကုန်

နှစ်ကာလများ
ပရိဘောဂလောင်း - ၃ ၊ အခန်း - ၇
သစ်တောဝင်း ၊ အလုံမြို့နယ် ၊ ရန်ကုန်မြို့ ။

မောင်သစ်မင်း
သုံးယောက်ကောင်းကင်
(မူလ " ပင်ဂွင် " အင်္ဂလိပ်မူပါဖြည့်စွက်လျက်)

မောင်သာနိုး
တည်းဖြတ်၍ အမှာရေးသည်

နှစ်ကာလများ စာအုပ်အစီအစဉ် ၈



မာတိကာ

- အသွားထက်ထက်ကဗျာ - ၁
- ပုံကြမ်းမှ ပုံချောသို့ - ၆
- လွမ်းလောက်ဖွယ်နှစ်များ - ၉
- ကျနော်ကိုချိတ်တွယ်နေသော ကဗျာသုံးပုဒ်နှင့် ပုံးကြဲပြီးနောက်ငါးမိနစ် - ၁၁
- ကြယ်ငေးသူရဲအမွေများ - ၃၁
- ကြည်လင်သန့်ရှင်းမှုအသံရှင် - ၅၁

အသွားထက်ထက်ကဗျာ

စာပေနှင့် အနုပညာလောကမှာ ၁၉၆၀ လောက်မှာ ခေတ်ပေါ်မှုနိဂုံးချုပ်ခဲ့ပြီးနောက် အင်္ဂလိပ်ကဗျာဟာ မအီမလည်နဲ့ မရေမရာဖြစ်နေခဲ့ရတယ်။ ၁၉၅၀ နှစ်များက အမေရိကန်ကဗျာဆရာတွေကို သံယောက်လိုက်သူကလိုက်၊ ပြင်သစ်အမှန်လွန် ကဗျာဆရာတွေကို တုသူကတုနဲ့၊ ဒုတိယစိုးစိန်တွေ ဖြစ်နေကြလေရဲ့။ ဒီလို ကဗျာကပ်ဆိုက်နေချိန်မှာ ကဗျာနာလန်ထရေး ကဗျာသစ်အလံကို လွှင့်ထူခဲ့သူ တွေကတော့ မြောက်ပိုင်းကဗျာဆရာများ လို့ခေါ်ကြတဲ့ အိုင်ယာလန်က ရှေးမာ့စ်ဟေနီ တို့နဲ့ စကော့တလန်က ဒါဂလာ့စ်ဒန်း တို့တစ်တွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီအကြောင်းကို သွေးပုဆိန်စာအုပ်တိုက်ကို တည်ထောင်သူ နီးလ်အွဲစ်တလီ က " အသွားထက်ထက်ကဗျာ " ဆိုတဲ့ အဲသလောဂကျမ်းမှာ ဒီလို ထည့်ရေးခဲ့ ပါတယ်။ (သူ့ နိဒါန်းကို ၁၉၉၀ ဧပြီလထုတ် ရုပ်ရှင်တေးကဗျာ မဂ္ဂဇင်းမှာ ကျနော် ဘာသာပြန်ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ ခု အဲဒီဘာသာပြန်ထဲကပဲ ကူးယူဖော်ပြပါမယ်။)

အင်္ဂလိပ်ကဗျာနှံအိုင်ထဲ ဒီစိတ်ဆင်းရဲစရာခရီးမှာ ကျုပ်ဟာ ကဗျာဆရာ အနည်းငယ် ကိုသာ မတွေ့ရှိခဲ့ရယင် ဒီမျှ ခရီးပေါက်မှာတောင် မဟုတ်ဘူး။ ဒီကဗျာဆရာအနည်းငယ်ကိုတော့ ကျုပ် အင်မတန်ကြိုက်သွားတယ်။ ရှေးမာ့စ်ဟေနီရဲ့ ပထမဆုံးစာအုပ် " သဘာဝဗေဒဆရာ ကွယ်လွန်ခြင်း " ကို ကျုပ် ပထမအကြိမ်တွေ့ရတဲ့အခါ ဒဲရက်မဟွန်ရဲ့ " ဘဝများ "၊ တော်နီဟယ်ရီဆန် ရဲ့ "လောအိနားစ်"၊ ဒါဂလာ့စ်ဒန်း ရဲ့ "တယ်ရီလမ်း" တို့ကို ဆက်တိုက်တွေ့ရှိရတဲ့အခါ ခံစားမိတဲ့ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ကျုပ်မှတ်မိနေတယ်။

အဲဒီနောက်နားမှာ ဆက်ပြီး မစ္စတာနီးလ် ပြောပုံက

ပင်ဂွင် ခေတ်ပေါ် ဥရောပကဗျာဆရာများလို့ခေါ်တဲ့၊ များသောအားဖြင့် ဝယ်မရ နိုင်တော့တဲ့ စာအုပ်အစီအစဉ်တစ်ခုအကြောင်း တစ်ယောက်ယောက်က ကျုပ်ကို ပြောပြတယ်။ စာရေးသူတွေအများစုရဲ့ နာမည်တွေကို ဘယ်လိုအသံထွက်ရမှန်း ကျုပ်မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒါ အရေးမကြီးပါဘူး။ ဘာသာပြန်မှာတောင် သူတို့ဟာ ကျုပ်တွေဆုံဖူးတဲ့ အင်္ဂလိပ်ကဗျာဆရာအများစုထက် အများကြီး ပိုမိုပြောပြနိုင်ကြ တယ်။ ခေတ်ပြိုင်အင်္ဂလိပ်ကဗျာဆရာအများစုကို ဖတ်စဉ်က မကြုံခဲ့ရတဲ့ အပြော ကောင်းပုံ၊ စကားသံ သန့်စင်ပုံကို သူတို့ အောင်မြင် ရရှိကြတယ်လို့ ထင်ရတယ်။ အရာဝတ္ထုတွေ ဘယ်ပုံ ပုံပေါ်တယ်ဆိုတာကို သူတို့ကအရေးမစိုက်ဘူး။ အရာဝတ္ထုတွေ ဘယ်လိုဖြစ်နေကြသလဲဆိုတာကိုပဲ အာရုံပြုကြတယ်။ အင်္ဂလိပ် မဲစတီဗီ က ကဗျာဆရာများလို့ပဲ သူတို့ဟာ အတွေးတွေ၊ သူ့အတွေးအကြံတွေ ကိုပဲ စူးစိုက်ကြတယ်။ ပုံပန်းကို မစူးစိုက်ကြဘူး။ သူတို့ရဲ့နာမည်တွေဟာ အထွတ်အမြတ်စာ ဖြစ်သွားကြပြီး စာပေအရည်အသွေးကို တိုင်းတာရာ ကျုပ်ရဲ့ ကိုက်တံများ ဖြစ်လာကြတယ်။ စုစစ်ဂဏ္ဍားဟားဘက်၊ မိရောဆလ္လာဟ် ဟောလုဗ်

....

အခု နီးလ်အဲစ်တလီ ပြောပြတဲ့ ဥရောပကဗျာဆရာတွေက စုစစ်ဂဏ္ဍားဟားဘက်၊ မိရောဆလ္လာဟ်ဟောလုဗ်၊ ဗာစကောပေါပါ (ပိုပါ) သုံးဦးတို့ကို မောင်သစ်မင်းက ဘာသာပြန်မိတ်ဆက်ပေးလာတာဟာဖြင့် ခရီးဦးကြိုပြုရမယ့် ကိစ္စပါပဲ။ ကျနော်ကိုယ်တိုင်လည်း ဥရောပကဗျာတွေကို ဘာသာပြန်ဖို့ ရည်ရွယ်ရင်း ရှိခဲ့ပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် ကျနော် ရည်ရွယ်ရင်းက အင်္ဂလိပ်လို မူရင်းရေးတဲ့ (ဗြိတိသျှ၊ အမေရိကန်၊ တောင်အာဖရိက .. စသည်) ကဗျာဆရာတွေ ကိုပဲ တော်တော်စုံစုံ

အောင် အယင်တင်ဆက်ဖို့ဖြစ်နေတယ်။ “ထင်းရှူးပင်ရိပ်” မှာ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ ရုသျှ၊ တော်တော်စုံအောင် ကြိုးပမ်းထားရလေတော့၊ အင်္ဂလိပ်မှာကိုပဲ အများကြီးကျန်ရစ်ခဲ့ရတဲ့အတွက် ရောဘတ်ဖရော့စ်၊ အော်ဒင်၊ စတီဖင်စပင်ဒါ စသူတို့ကို နောက်မှ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ရေးနေရတော့တယ်။ ဒီထဲမှာ တရုတ်၊ ဂျပန်၊ အိန္ဒိယ စတဲ့ အာရှက ဆွေမျိုးသားချင်းတွေရဲ့ လက်ရာများကိုလည်း လှမ်းကိုင်လိုက်ချင်သေး။ ဒီတော့ လက်မလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေရတာပါပဲ။ ဒီတော့ မောင်သစ်မင်းလိုတစ်ဖက်တစ်လမ်းက ဝင်ရောက်ကူညီသူများကို ကျေးဇူးတင်ရတော့တာပါပဲ။

ဒီနေရာမှာ စကားစပ်မိလို့ ဥရောပကဗျာဆရာတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကြုံကြိုက်ဖူးရတာလေးတွေကိုလည်း သတိရမိသေးတယ်။ ကျနော်တို့တွေ ခေတ်ပေါ်ကဗျာအကြောင်း စတင်ဆွေးနွေးစဉ်က စာရေးသူတစ်ဦးက မိုးဝေမဂ္ဂဇင်းမှာ “ပေါပါ” ရဲ့ ကဗျာတချို့ကို ဘာသာပြန်ပြီး တင်ပြဖူးတယ်။ ဘာအဓိပ္ပါယ်ရှိသလဲပေါ့လေ။ “ပေါပါ” ရဲ့ ကဗျာကို မူရင်းအတိုင်း မှန်မှန်ကန်ကန်တင်ပြပြီး မှန်မှန်ကန်ကန်နားလည်ပြီးတဲ့နောက်မှ မကောင်းဘူး၊ ကောင်းတယ်၊ မကြိုက်ဘူး၊ ကြိုက်တယ် ပြောတာဖြစ်ယင် လွတ်လွတ် လပ်လပ်ပြောနိုင်ပါတယ်။ ကိုယ့် အယူအဆ ကိုယ်တင်ပြကြတာပဲ။ အခုတော့ သူ ဘာသာပြန်တင်ပြထားပုံက သူ အင်္ဂလိပ်စာ မဖတ်တတ်မှန်း သိသာနေတယ်။ တလွဲဘာသာပြန်ပြီးမှ ဝေဖန်နေတာဖြစ်တယ်။ အကွရာသင်္ချာကိုမသင်ဖူးတဲ့ ပညာမဲ့တစ်ဦးက “ဟာ ကကြီး၊ ခခွေးတွေ လျှောက်ရေးထားတာ၊ ဘာမှလည်း ဖတ်လို့ အဓိပ္ပါယ်မရဘူး” ပြောသလိုဖြစ်နေတော့ ရယ်စရာကြီး။

ကျနော်တို့ဟာ ကမ္ဘာ့စာပေအဆင့်အတန်းမီတဲ့ ဝတ္ထုတွေ၊ ကဗျာတွေ ဖန်ဆင်းချင်ပါတယ် ဆိုယင်ဖြင့် နိုင်ငံတကာစာပေတွေကို ဘာသာပြန်ကြရမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် မှန်မှန်ကန်ကန်တော့ ပြန်ပေးကြရလိမ့်မယ်။ မှန်မှန်ကန်ကန် မပြန်ဘဲ တတ်ယောင်ကားနဲ့ ဖြီးဖြန်းဘာသာပြန်ကာ အလွဲအမှားတွေကို ပေးနေယင်တော့ ကောင်းကျိုးထက် ဆိုးကျိုးပဲ ပေးရာကျလိမ့်မယ်။ စာဖတ်သူ လူထုကို လိမ်ညာနေတာပဲ မည်လိမ့်မယ်။ အန္တရာယ်ကြီးလွန်းတယ်။ ဝိသမလောဘနဲ့ ဆေးဝါးအတုတွေ ထုတ်လုပ်ရောင်းချသူများဟာ လူမမာတွေရဲ့အသက်ကို အန္တရာယ်ပေးသလိုပဲစာပေအတွက် အန္တရာယ်ရှိတယ်။

ချက်စကား က၊ ပေါလစ်ရှ်စကား က၊ ယူဂိုဆလပ်စကား က အင်္ဂလိပ်လို ပြန်ဆိုသူတွေဟာ မူရင်းဘာသာစကားများကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် တတ်ကျွမ်းသူ တွေဖြစ်လို့ အဓိပ္ပါယ်ကို မှန်မှန်ကန်ကန် သယ်ဆောင်ပေးနိုင်ကြတဲ့အပြင် ကဗျာမြောက်အောင်လည်း ဖွဲ့နွဲ့နိုင်စွမ်းကြတယ်။ အင်္ဂလိပ်ကနေ မြန်မာလိုပြန်တဲ့ မောင်သစ်မင်း ဟာ အင်္ဂလိပ်အဘော်ကို ရိပ်စားမိနိုင်လောက်အောင် အင်္ဂလိပ်စကားကို နားလည်ကာ ကိုယ်တိုင်ကလည်း သီချင်းရေးသူဖြစ်နေ လေတော့ ကဗျာရဲ့ အသံသွား၊ အသံလာကိုလည်း ရင်းနှီးသူ ဖြစ်နေသေးတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကဗျာ ဘာသာပြန်တွေဟာ လေးစားလောက်တဲ့ ကြိုးပမ်းမှုများ ဖြစ်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။ တချို့နေရာတွေမှာ ပိုကောင်းမယ်ထင်တဲ့ဟာတွေ ကို သူ့ထက် ဘာသာပြန်အတွေ့အကြုံရှိထားသူတစ်ဦးအနေနဲ့ နည်းနည်းပါးပါး ပြင်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ကျနော် ကူညီလိုက်တာတော့ သလောက်ပါပဲ။ စာဖတ်သူများ နှစ်ခြိုက် အရသာ တွေ့နိုင်ကြလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။

မောင်သာနိုး (၁၄ မတ် ၊ ၁၉၉၁)

ပုံကြမ်းမှပုံချောသို့

(က)

၁၉၇၅ - ၈၀ နှစ်လောက်က ငွေဟာ နေရာအတော်များများမှာ အရေးပါတယ် ဆိုတာ မသိသေး၊ ကြေးစားသီချင်းရေးဆရာမဖြစ်သေးတဲ့အချိန်၊ ဘာကိုမဆို သန့်သန့်စင်စင်ချစ်တတ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကြည်လင်လွတ်လပ်တဲ့ ကဗျာကောင်းကင်တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဟောလုဗ် ရဲ့ ကဗျာကောင်းကင် ကြီးပါပဲ။ အဲဒီကောင်းကင်ထဲမှာ လှည့်ပတ်ပျံသန်းနေယင် ကဗျာတချို့ကို ယူလာခဲ့တယ်။ ဒါကတော့ "သုံးယောက်ကောင်းကင်" ရဲ့ အစပါပဲ။

(ခ)

ဟောလုဗ် နဲ့ခေတ်ပြိုင် အရှေ့ဥရောပကဗျာစာရင်းမှာ ပိုပါ နဲ့ ဟားဗက် ကိုတွေ့တော့ သူတို့သုံးယောက်ရဲ့ မတူမှု နဲ့ တူမှုတွေကို စူးစမ်းယင် ကမ္ဘာကြီးရဲ့ အချိန်ဇယားထဲမှာ သူတို့ သုံးယောက်တစ်ပြိုင်တည်းဖြတ်သန်းကြပုံကို သတိပြုမိ လာတယ်။ ဒါ့ကြောင့်ပဲ တစ်ဆက်တည်းဖြစ်နေတဲ့ သူတို့သုံးယောက်ရဲ့ ကောင်းကင်ထဲကို ဆက်လက်လှည့်လည် ပျံသန်းခဲ့ပြန်တယ်။

(ဂ)

၁၉၆၉ လောက်က အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝ မှာ ထင်းရှူးပင်ရိပ် ကို စတွေ့ဖူးတယ်။ အဲဒီမှာ ဒီလိုကဗျာတွေ ကမ္ဘာကြီးထဲမှာ ရှိသေးတာပဲလို့ တအံ့တဩဖြစ်ရတယ်။ နောက်တပ်လောဘတကြီး ဖတ်ချင်စိတ် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာတွေပေါ်မှာ ကဗျာနဲ့ မတူတဲ့ ဘာသာပြန်(စာညွှန်) တွေကိုပဲ များသောအားဖြင့်တွေ့နေရတော့ အားမလိုအားမရ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ နိုင်ငံခြားကဗျာတွေကို ကိုယ့်ဘာသာစကားနဲ့ ဖတ်ချင်တယ်။ လူတစ်ယောက်

အနေနဲ့ ရသင့်ရထိုက်သမျှ အလွယ်တကူရယူခံစားချင်တယ်။ ၈၀-ခုနှစ် နောက်ပိုင်းမှာ ဆရာမောင်သာနီး က အဲဒီလိုအပ်ချက်တွေကို အတော်ဖြည့်ဆည်း ပေးနိုင်ခဲ့လို့ကျေးဇူးတင်မိတယ်။

(ဃ)

“သုံးယောက်ကောင်းကင်” မှာပါတဲ့ ကဗျာတွေက ကိုယ့်တိုင်ဖတ်ဖို့နဲ့ သူငယ်ချင်း တွေဖတ်ဖို့လောက်သာ အစကရည်ရွယ်ခဲ့တယ်။ ကဗျာဆရာအောင်ချိမ့် ရဲ့ တွန်းအားပေးမှုကြောင့် စံပယ်ဖြူ နဲ့ နွေဦးမှာ ပုံနှိပ်စာလုံးဖြစ်ခဲ့တယ်။ နောက်တစ်ခါ ဒီကဗျာတွေကို တစ်စုတည်းဖြစ်စေဖို့ ကဗျာဖတ်သူများထံ ပို့ပေးဖို့အတွက် ပိုမိုသန့်စင်မှုရှိအောင် ဆရာမောင်သာနီးက ကူညီတည်းဖြတ် ပေးပါတယ်။ မဂ္ဂဇင်းများမှာ အနည်းငယ်ကွဲပြားမှု ရှိနေပါလိမ့်မယ်။ ဆရာမောင်သာနီး ရဲ့ အကြံပြုချက်အရ မူရင်းဘာသာစကားရဲ့ အသံထွက် အမှန် များနဲ့ အနီးစပ်ဆုံးဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ခဲ့ပါတယ်။

(င)

“သုံးယောက်ကောင်းကင်” ဟာ ၁၉၇၅ - ၁၉၈၀ ခုနှစ်များရဲ့အမှတ်ရစရာ ကျေးဇူးပြုမှုတစ်ခုပါပဲ။

မောင်သစ်မင်း (ဧပြီ ၁၉၉၁)

လွမ်းလောက်ဖွယ်နှစ်များ

(ဒုတိယအကြိမ်ရဲ့ အမှာစာ)

သုံးယောက်ကောင်းကင်ထဲ မပျံသန်းရသေးခင် အခုရောက်နေတဲ့ အသက်ရဲ့ ထက်ဝက်မက ငယ်တဲ့အရွယ်တုန်းက ကျနော်ဟာ ၃၃ လမ်းထိပ် လက်ဖက်ရည် ဆိုင်ရဲ့ရှေ့ဆုံးစားပွဲဝိုင်းပေါ်ကို ပြုတ်ကျခဲ့တဲ့ငှက်တစ်ကောင်ပေါ့။ အဲဒီစားပွဲဝိုင်းက ကဗျာငှက်အုပ်ထဲရောက်ခဲ့သူ ကျနော်ဟာ သူတို့လှည့်လည်ပျံသန်းရာ အရပ် မျက်နှာ များဆီ လိုက်လံပျံသန်းယင်း ဆံနွယ်များရှည်လျား၊ ဒုက္ခများ ရှည်လျားရာ လူငယ်ဘဝရဲ့ ဆန္ဒတချို့မှာ ကဗျာဆရာဖြစ်ချင်စိတ်ကို အမြင့်ဆုံးနေရာအထိ မြှင့်တင်ထားခဲ့ဖူးတယ်။

အဲဒီစားပွဲဝိုင်းဟာ ကဗျာဆရာတို့ရဲ့ စကားဆိတ်ငြိမ်ရာ၊ အတွေးတို့ကို ဆန့်ထုတ်ရာ၊ နောင်လာမယ့် ထောင်စုနှစ်များကို ငေးမောရာအရပ်ဖြစ်တယ်။ အနော်ရထာလမ်းမကြီးပေါ်က ခြေရာအထပ်ထပ်ကိုလည်း ကြိုတင်မြင်မက် ခဲ့ကြတယ်။ ရှေ့ကလျှောက်သွားသူများကို လေးစားယင်း ကျနော်တို့ဟာ ဘာအသံမှ မပေးဘဲ စားပွဲဝိုင်းဆီက ထခဲ့ကြတယ်။ တချို့က ကဗျာတွေဆက်ရေး ကြတယ်။ တချို့က ပန်းချီကားတွေရေးကြတယ်။ တချို့က သီချင်းတွေရေးကြ တယ်။ ကျနော်တို့ဟာ ကိုယ့်ဉာဏ်အလင်းပွင့်ရာအလုပ်တွေကို စွဲမြဲစူးနစ်စွာ လုပ်ကိုင်ကြယင်း နှစ်ပေါင်းများစွာလွန်ခဲ့ပေါ့။

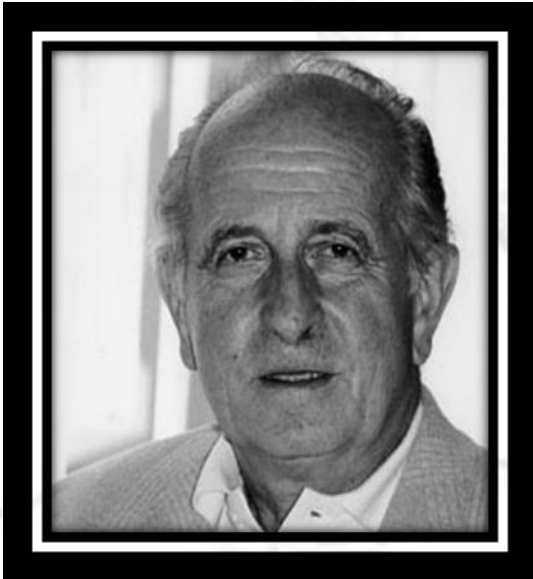
လွမ်းလောက်ဖွယ်နှစ်များကို ချန်ခဲ့ရာ ထိုနှစ်များထဲက အမှတ်အသားတစ်ခုအဖြစ် “ သုံးယောက်ကောင်းကင် ” ကို ရှာတွေ့ခဲ့တယ်။ “ သုံးယောက်ကောင်းကင် ” ဟာ အင်မတန်မှ သေးငယ်သော်လည်း ကျနော်ရဲ့ စေတနာဖြူစင်တဲ့

လက်ဆောင်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ သီချင်းရေးဆရာ ဖြစ်ခွင့်ရခဲ့တဲ့ ကျနော်ရဲ့ကဗျာအပေါ် မြတ်နိုးမှု အသီးအပွင့်အဖြစ် သက်သေပြနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ လက်ဗလာ၊ စိတ်ဗလာ နဲ့ သက်ပြင်းမှုတ်ထုတ်ခဲ့ရတဲ့ နှစ်ကာလများဟာ သန့်စင်မှုနဲ့ နက်ရှိုင်းခဲ့ပြီ။

ဒီလိုနဲ့ .. ကိုယ့်မေးရိုးတွေကို ကိုယ့်လက်သီးနဲ့ ကိုယ်ပြန်ထိုးကြည့်ယင်း အသက်ငါးဆယ်ထဲ ရောက်မှန်းသတိရလာတယ်။ " သုံးယောက်ကောင်းကင် " ရဲ့ ဒုတိယအကြိမ်ဟာ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ပဲ အသက်ငါးဆယ်ပြည့်မွေးနေ့ကို ရည်ညွှန်းပေးလေရဲ့ ။

မောင်သစ်မင်း (၂၅၊ ဇူလိုင်၊ ၂၀၀၃)

MIROSLAV HOLUB (မိရောဆလပ် ဟောလုဗ်)



မောင်သစ်မင်း

ကျနော်ကို ချိတ်တွယ်နေသော ကဗျာသုံးပုဒ် နှင့် ဝုံးကြဲပြီးနောက်ငါးမိနစ်

ကျနော်ကို ချိတ်တွယ်နေတဲ့ ကဗျာသုံးပုဒ်

၁၉၇၈ ခုနှစ်ဟာ ကျနော်ဘဝမှာ အကြည်လင်ဆုံးနဲ့ အမှတ်ရစရာ အကောင်းဆုံး ကာလတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ စန္ဒရားသင်ခန်းစာနဲ့ ဂီတသင်တန်းများကို အာရုံစိုက် လေ့လာသင်ယူနေချိန်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေအတွက် ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ခဲ့တဲ့အချိန်မို့ ကျနော်စိတ်မှာ ဘာအညစ်အကြေးမှ မစွန်းပေဘဲနဲ့ သန့်ရှင်း တည်ငြိမ်နေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျနော်အကို (ဒေါက်တာဝဏ္ဏ) က ကျနော် ဖတ်ဖို့ ကဗျာစာအုပ်များ ယူလာပေးလေ့ရှိပါတယ်။ ကဗျာများစွာ ဖတ်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အချိန်၊ ဖတ်မိတဲ့ကဗျာတွေအပေါ်မှာ ကျနော်စိတ်အာရုံဟာ စင်စင်ကြယ်ကြယ် ဝင်စားနိုင်တဲ့အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကဗျာစာအုပ်များထဲက ဟောလုဗ်ရဲ့ ကဗျာစာအုပ်က ကျနော်ကို ဆွဲအား ပြင်းပြင်း ဆွဲခဲ့ပါတယ်။ ဟောလုဗ်ရဲ့ ကဗျာများကို ဖတ်ရတာ လေသန့်ကို ရှုလိုက်ရသလို၊ နံနက်ခင်းတစ်ခုရောက်လာသလို၊ ကျနော်စိတ်ကို အင်အားပြည့်ဝ စေခဲ့တယ်လို့ ယုံကြည်မိတယ်။ ဒါကြောင့် ဟောလုဗ်ရဲ့ ကဗျာတော်တော် များများကို အဲဒီအချိန်မှာပဲ စိတ်အေးအေးပြန်ဆိုဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

၁၉၈၇ ခုနှစ်မှာ (၁၀) နှစ်ရှိခဲ့ပြီဖြစ်ခဲ့တဲ့ မြန်မာပြန်စာမူတွေကို ပြန်ဖတ်ယင်း တချို့ကို မွမ်းမံယင်း အဲဒီအထဲက ကျနော်အာရုံမှာ ချိတ်တွယ်နေတဲ့ ကဗျာ (၃) ပုဒ်ကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။ အစီအစဉ်ကတော့ ...

သုံးယောက်ကောင်းကင်

၁။ နတ်သမီးပုံပြင်

၂။ ပင်လယ်ကိုဆဲသူ

၃။ ညနေခင်း၌သေဆုံးခြင်း

ဟောလုပ် ရဲ့ အမည်အရှည်ကတော့ မိရောဆလာဗွံ ဟောလုပ် ဖြစ်ပါတယ်။ ချက်ကိုစလိုပက်ကီးယားနိုင်ငံ ရဲ့ ပင်ကိုယ်အရည်အသွေးထက်မြက်ပြီး ရေးအား အကောင်းဆုံး ကဗျာဆရာအဖြစ် ထင်ရှားသလို သိပ္ပံပညာရှင်၊ ရောဂါဗေဒ ပညာရှင်တစ်ဦးလည်းဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၂၃ ခုနှစ်မှာ မီးရထားလုပ်သားနဲ့ ဘာသာဗေဒဆရာမတို့ကနေ ဖွားမြင်ခဲ့ပါတယ်။ အသက် (၃၀) အရွယ်မှာ ဓါတ်ခွဲခန်း သုတေသနလုပ်ငန်းနဲ့ ကဗျာရေးခြင်းကိုတပြိုင်တည်း စတင်ခဲ့တယ်။

ယခုဖော်ပြမယ့် ကဗျာသုံးပုဒ်ကတော့ ပင်ဂွင်းစာအုပ်တိုက်ရဲ့ ဥရောပမော်ဒန် ကဗျာများ အစီအစဉ်မှ မိရောဆလာဗွံဟောလုပ် ရဲ့ လက်ရွေးစင်ကဗျာများ စာအုပ်ထဲက ရွေးနှုတ်ပြန်ဆိုထားတာဖြစ်ပါတယ်။ ချက် ဘာသာမှ အင်္ဂလိပ် ဘာသာကို ပြန်ဆိုသူနှစ်ဦးကတော့ ဂျော့သိန်းနား နဲ့ အိုင်ယင်မင်လနာ တို့ဖြစ်ကြ ပါတယ်။ ကျနော်ကတော့ အင်္ဂလိပ်ဘာသာကတစ်ဆင့် မြန်မာပြန်ပါတယ်။

ကဗျာ (၃) ပုဒ်ကို အစီအစဉ်အတိုင်း ဖတ်သွားစေချင်ပါတယ်။ အဲဒီလို ဖတ်သွား ပြီးယင် ဒီကဗျာ (၃) ပုဒ်ဟာ ကျနော့်အာရုံကို ဘာကြောင့် လာရောက် လာရောက်ချိတ်တွယ်မိရသလဲဆိုတဲ့ အကြောင်းအရာကို တွေ့ရှိနားလည်နိုင် လိမ့်မယ်လို့ ယူဆမိပါတယ်။

မောင်သစ်မင်း

မောင်သစ်မင်း



Fairy Tale

He built himself a house,
his foundations,
his stones,
his walls,
his roof overhead,
his chimney and smoke,
his view from the window.

He made himself a garden,
his fence,
his thyme,
his earthworm,
his evening dew.

သုံးယောက်ကောင်းကင်

He cut out his bit of sky above.

And he wrapped the garden in the sky
and the house in the garden
and packed the lot in a handkerchief

and went off
lone as an arctic fox
through the cold
unending
rain
into the world.

MIROSLAV HOLUB

နတ်သမီးပုံပြင်

သူ့အတွက် သူ အိမ်တစ်လုံးဆောက်တယ်
သူ့အုတ်မြစ်များ၊
သူ့ကျောက်တုံးများ၊
သူ့နှံရံများ၊
သူ့ခေါင်းပေါ်က အမိုးများ၊
သူ့ ခေါင်းတိုင် သူ့မီးခိုးများ၊
သူ့ပြတင်းပေါက်က မြင်ကွင်း။

သူ့အတွက် သူ ဥယျာဉ်တစ်ခုလုပ်တယ်
သူ့ခြံစည်းရိုး၊
သူ့သစ်မွေးပင်၊
သူ့တီကောင်၊
သူ့ညနေနှင်းစက်။

သူ့ကောင်းကင်ပေါ်က တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို လှီးဖြတ်လိုက်တယ်။

ပြီးတော့ ဥယျာဉ်ကို ကောင်းကင်နဲ့ထုပ်
သူ့အိမ်ကို သူ့ဥယျာဉ်နဲ့ထုပ်
အားလုံးကို လက်ကိုင်ပုဝါတစ်ထည်ထဲမှာ စုထုပ်လိုက်တယ်။

ပြီးတော့ ထွက်သွားလေရဲ့၊
အာတိတ်မြေခွေးတစ်ကောင်ရဲ့၊
အထီးကျန်မှုမျိုးနဲ့
အေးစက်
အဆုံးမဲ့
မိုးရေထဲ ဖြတ်သန်းပြီး
ကမ္ဘာထဲကို။ ။

မိရောဆလပ် ဟောလုဗ်

Man Cursing the Sea

Someone

*just climbed to the top of the cliffs
and began to curse the sea.*

*Dumb water, stupid pregnant water,
slow, slimy copy of the sky,
you peddler between sun and moon,
pettifogging pawnbroker of shells,
soluble, loud-mouthed bull,
fertilizing the rocks with your blood,
suicidal sword*

*dashed to bits on the headland,
hydra, hydrolyzing the night,
breathing salty clouds of silence,
spreading jelly wings
in vain, in vain,
gorgon, devouring its own body,*

water, you absurd flat skull of water—

And so he cursed the sea for a spell,

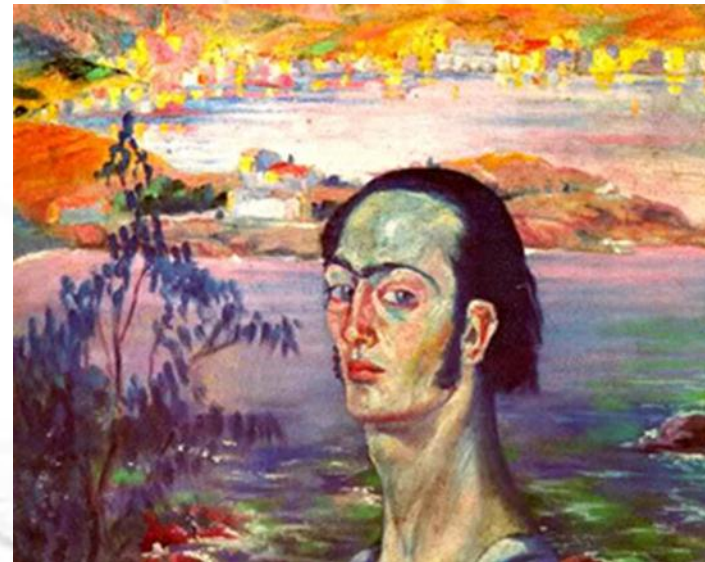
မောင်သစ်မင်း

*it licked his footprints in the sand
like a wounded dog.*

*And then he came down
and patted
the tiny immense stormy mirror of the sea.*

*There you go, water, he said,
and went his way.*

MOROSLAV HOLUB



ပင်လယ်ကိုဆဲသူ

တစ်စုံတစ်ယောက်

ကျောက်ကမ်းပါးစွန်း ထိပ်ပေါ်ရုတ်ချည်းတက်
ပင်လယ်ကို ဆဲပါလေရော့.

မိုက်မဲတဲ့ရေ ..၊ မိုက်မဲတဲ့ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရေ၊
ကောင်းကင်ရဲ့ ရွှံ့စေးထူတဲ့ ပုံတူကား၊
နေနဲလကြား တွန်ဆုတ်စွာ ရစ်ဝဲနေသူ၊
ခရုခွံများကို ရေးကြီးခွင်ကျယ်လုပ် ရေတွက်နေသူ၊
အရည်ဆန်တဲ့ အာကျယ်တဲ့နွားသိုး၊
ကျောက်တုံးများကို သူသွေးနဲ့ မျိုးအောင်စေသူ၊
သူကိုယ်သူ ပြန်သတ်တဲ့ဓား၊
သန်လျက်စွန်းတိုင်းမှာ သူကိုယ်သူ အစိတ်စိတ်အမွှာအမွှာကွဲစေသူ၊
ဟိုက်ခြာညကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်သူ၊
တိတ်ဆိတ်မှုရဲ့ ဆားငန်တိမ်တိုက်များကို ရှုရှိုက်နေသူ၊
ကျောက်ကျောလို အတောင်ပံတွေဖြန့်ပြီး၊
အချည်းနီး၊ အချည်းနီးပဲ၊
ဂေါ်ဝွန် ... ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်လည်ဝါးမြို့နေသူ၊

ရေ ၊ ရေရဲ့ ရယ်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ ပြားချပ်ချပ်ဦးခေါင်းခွံ အသင် --

အဲဒီလို အတန်ကြာ ပင်လယ်ကို သူဆဲပစ်လိုက်တယ်။
သဲပေါ်က သူခြေရာတွေကို လျှာနဲလျက်ပစ်ခဲ့တဲ့ ပင်လယ်
ဒဏ်ရာရ ခွေးတစ်ကောင်လို ။

ပြီးတော့ သူအောက်ကို ဆင်းလာ
ပြီး ပွတ်သပ်လိုက်တယ်
သေးသိမ်စွာ ထုထည်ကြီးမား မုန်တိုင်းထန်နေတဲ့
ပင်လယ်ရဲ့ ကြေးမုံကို။

တွေပလားကွ ၊ ရေ ၊ လို့ ... သူပြောပြီး
သူလမ်းသူ ဆက်သွားပါလေရော့။ ။

မိရောဆလပ် ဟောလုမ်

ဟိုက်ခြာ = ခေါင်းတစ်လုံးဖြတ်လျှင် နှစ်လုံးတိုးသည်ဆိုသော ဂရိဒဏ္ဍာရီထဲက
နဂါးကြီး
ဂေါ်ဝွန် = ဂရိဒဏ္ဍာရီထဲက အလွန်စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော ဘီလူးမ

Death in the Evening

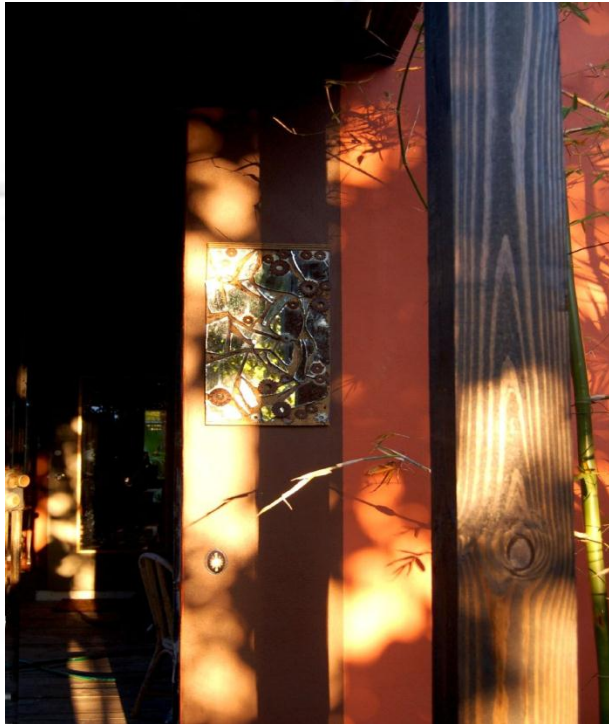
Hight, hight.

*Her last words wandered across the ceiling
like clouds.*

*The sideboard wept.
The apron shivered
as if covering an abyss.*

The end. The young ones had gone to bed.

*But towards midnight
the dead woman got up,
put out the candles (a pity to waste them),
quickly mended the last stocking,
found her fifty nickels
in the cinnamon tin
and put them on the table,*



*found the scissors fallen behind the
cupboard.
found a glove*

*they had lost a year ago,
tried all the door knobs,
tightened the tap,
finished her coffee,
and fell back again.*

*In the morning they took her away.
She was cremated,
The ashes were coarse
as coal.*

MIROSLAV HOLUB

ညနေခင်း၌ သေဆုံးခြင်း

မြင့်သွား၊ မြင့်သွား။

သူမရဲ့ နောက်ဆုံးစကားလုံးများ
မျက်နှာကျက်တစ်လျှောက် ဖြတ်သန်းသွားကြ

တိမ်တိုက်များပမာ။

နံရံတပ်စီရို ငို ။

အေပရွန် ကြက်သီးထ

အဆုံးမဲ့တွင်းနက်တစ်ခုကို ကျော်လွှားသွားရသလို။

နိဂုံး ။ ကလေးငယ်များ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြပြီ ။

ဒါပေမယ့် သန်းခေါင်ယံကို ဦးတည်ချိန်

သေနေတဲ့မိန်းမ ထလာ

ဖယောင်းတိုင်တွေကို လိုက်ငြိမ်း

(သူတို့ကို ဖြုန်းတီးရမှာ နာတာပဲ)

နောက်ဆုံးခြေစွပ်ကို အမြန်ဖာထေး၊

နံသာပူးထဲက

သူမရဲ့ အကြွေ ပြားငါးဆယ်ကို ရှာဖွေ

စားပွဲပေါ်တင်၊

ပီရိုနောက်မှာ ကျနေတဲ့ ကတ်ကြေးကို ရှာဖွေ၊

တစ်နှစ်လောက်အကြာက ပျောက်နေခဲ့တဲ့၊

လက်အိတ်တစ်ဖက်ကို ရှာဖွေ၊

တံခါးလက်ကိုင်ဖုတွေကို လိုက်စစ်၊

ရေပိုက်ခေါင်းကို သေချာပိတ်၊

ကော်ဖီကို ပြီးအောင်သောက်၊

ပြီးတော့ ပြန်လဲကျသွားခဲ့တယ်။

မနက်ကျတော့ သူမကို သူတို့ ယူသွားကြတယ်

မီးသင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြတယ်။

ပြာစတွေက ကြမ်းတမ်းပေ

ကျောက်မီးသွေးမှုန်တွေလိုပဲ ။ ။

မိရောဆလပ် ဟောလုမ်

အေပရွန် = မီးစိုချောင်သုံး ခါးစည်းအဝတ်



Five Minutes after the Air Raid

In Pilsen,
Twenty-six station road,
she climbed to the third floor,
up stairs which were all that was left
of the whole house,
she open her door,
full on to the sky,
stood gaping over the edge.

For this was the place
the world ended.

မောင်သစ်မင်း

Then
she locked up carefully
lest someone steal
Sirius
or Aldebaran
from her kitchen,
went back downstairs
and settled herself
to wait
for the house to rise again
and her husband to rise
from the ashes
and for her children's hands and feet
to be stuck back in place.

In the morning they found her
still as stone,
Sparrows pecking her hands.

MIROSLAV HOLUB

သုံးယောက်ကောင်းကင်

ပုံးကြဲပြီးနောက် ငါးမိနစ်

ပိလ်ဆင်မြို့မှာ
နှစ်ဆယ့်ခြောက် ဘူတာရုံလမ်း
တစ်အိမ်လုံးမှာ
ကျန်ခဲ့သမျှ ဒါပဲဖြစ်တဲ့ လှေကားအတိုင်း
တတိယထပ်ကိုတက်သွား
သူ့အခန်းတံခါးကို ဖွင့်လိုက်တော့
လုံးဝ မိုးကောင်းကင်ကြီးသာ
လှေကားစွန်းမှ ငေးရပ်နေမိ

ဒီနေရာဟာဖြင့်
ကမ္ဘာ့လောကကြီး ဆုံးတဲ့အရပ်ပဲ
ဒါနဲ့

သူတံခါး သူ သေချာပြန်ပိတ်လိုက်တယ်
သူမီးဖိုချောင်ဆီက
ဆီရီယပ်
ဒါမှမဟုတ် အယ်လ်ဒီဘာရန် ကို
တစ်ယောက်ယောက် ခိုးယူမှာစိုးလို့

မောင်သစ်မင်း

အောက်ကို ပြန်ဆင်းခဲ့တယ်
ပြီးတော့ သူထိုင်ချလိုက်ကာ
စောင့်ဆိုင်းနေလေရဲ့
အိမ်ကြီးပြန်ထလာဖို့
သူ့ယောက်ျား ပြာပုံထဲက ပြန်ထလာဖို့
သူကလေးတွေရဲ့ ခြေလက်တွေ နေရာတကျပြန်တပ်မိဖို့။

မနက်ကျတော့ သူ့ကို လူတွေတွေကြရတယ်
ကျောက်တုံးလို ငြိမ်သက်လို့
စာကလေးတွေက သူလက်ကိုဆိတ်လို့။ ။

မိရောဆလပ် ဟောလုစ်

ဆီရီယပ် = သင်္ဘောပွဲ တာရာ
အယ်လ်ဒီဘာရန် = ရောဟနီ တာရာ

ကြယ်ငေးသူရဲ့အမွေများ

ယူဂိုဆလပ်ကဗျာဆရာဖြစ်သည်။ ၁၉၂၂ ခုတွင် ဖွားမြင်သည်။ ဗီယာနာ ဘူခါရက်နှင့် ဘဲလ်ဂရိတ်တက္ကသိုလ်တို့တွင် ပညာဆည်းပူးခဲ့ပြီး ၁၉၄၉ တွင် ပြင်သစ် နှင့် ယူဂိုဆလပ်စာပေတို့ဖြင့် ဘွဲ့ရခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဘဲလ်ဂရိတ်ရှိ နီးလစ်စာအုပ်တိုက်တွင် စာတည်းတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်သည်။ ကဗျာစာအုပ်



လေးအုပ် ရေးသားထုတ်ဝေ ခဲ့သည်။ ဟောင်သံ (၁၉၅၂)၊ အနားမဲ့ကွင်းပြင် (၁၉၅၆) ၊ ကဗျာများ (၁၉၆၅) နှင့် ဒုတိယတန်းစား ကောင်းကင် (၁၉၆၅) တို့ဖြစ်သည်။

ပိုပါ ရရှိခဲ့သည့် စာပေဆုများ အနက်ထင်ရှားသောဆုများမှာ-

VASKO POPA (ဗာစကိုပိုပါ)

Branko Radicevic Prize (၁၉၅၃)

Zmaj Prize (၁၉၅၆)

Lendu Prize (၁၉၆၇) တို့ဖြစ်သည်။

မောင်သစ်မင်း

သူ့ကဗျာများကို ပြင်သစ်၊ ဂျာမနီ၊ ရုရှဘာသာများအပြင် အရှေ့ဥရောပနိုင်ငံများ မှာလည်း ပြန်ဆိုထုတ်ဝေကြသည်။ ဂီတဆရာ ဒူစန်ရားအစ်နှင့် မီလကိုကီလီမင်း တို့က သူ့ကဗျာအချို့ကို တေးဂီတအသွင် ပြောင်းလဲဖန်တီးခဲ့ကြသည်။

ပိုပါ သည် ချက်ကဗျာဆရာ ဟောလုမ်း၊ ပိုလန်ကဗျာဆရာဟားဗတ် တို့နှင့် ခေတ်ပြိုင်ဖြစ်ပြီး မျက်မှောက်ခေတ် သရုပ်မှန်လွန်ဝါဒီ ကဗျာဆရာတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ ပိုပါ၏ကဗျာများကို လေ့လာသောအခါ ပုဒ်ထီး၊ ပုဒ်မ လုံးဝမသုံးခြင်း၊ ထိပ်စီးခေါင်းစဉ်တစ်ခုအောက်တွင် ခေါင်းစဉ်ငယ်များထိုး၍ ကဗျာစု တစ်စုစီဖွဲ့ တတ်ခြင်း တို့ကို တွေ့ရသည်။ ပိုပါ ၏ ကဗျာတို့ကို တစ်ပုဒ်ချင်းဖတ်ရှုခြင်းထက် ကဗျာစုအလိုက်ဖတ်ရှုခြင်းက ကဗျာနှင့် ကဗျာဖတ်သူတို့ ပိုမိုချိတ်ဆက်မှု ရစေ လိမ့်မည်ဟုယူဆရသည်။

ယခုဖော်ပြမည့် ကဗျာနှစ်ပုဒ်ပါဝင်သော "သမ်းဝေမှုများရဲ့သမ်းဝေမှု" ကဗျာစုတွင် "ကြယ်ငေးသူရဲ့အမွေ" မှာ နိဒါန်းကဗျာဖြစ်ပြီး ကျန်ကဗျာများကို ပုံပြောဆရာ တစ်ဦး၏လေမျိုးဖြင့် ဖွဲ့ထားသည်။ ကဗျာတစ်ပုဒ်စီတွင် အလေးချိန်တစ်ခုစီ ရှိနေ သည်။ ကဗျာတစ်စုလုံးသည် ကဗျာတစ်ပုဒ်စီမှလာသောအလေးချိန်တို့၏ ချိန်သီး ဖြစ်သည်။ ကဗျာဆရာက သူ့လောကအမြင်ကို ထိုချိန်သီးဖြင့် ချိန်မှတ်ပြသသည်။

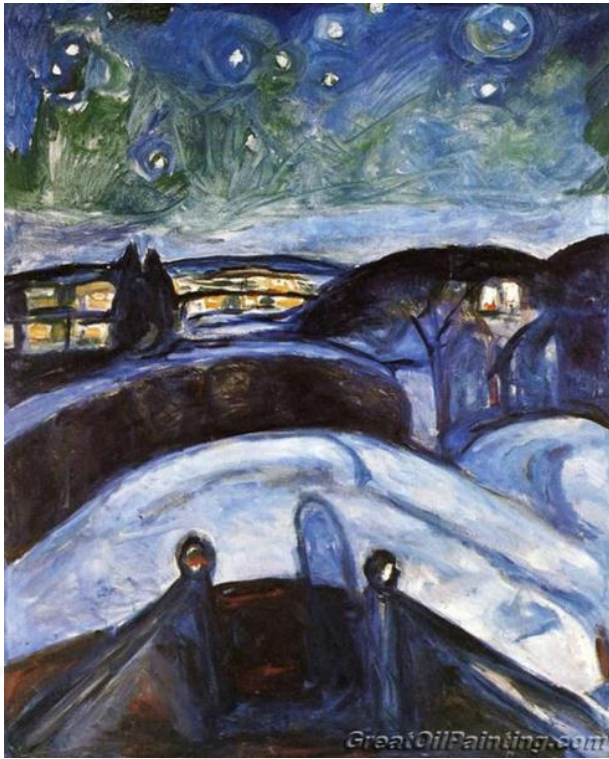
သတိပြုမိရန်မှာ ရေးဖွဲ့ပုံရှင်းသလောက် သရုပ်မှန်လွန်ဂုဏ်ရည် အပြည့်ပါဝင် နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကိန်းတစ်လုံး၊ အမှားတစ်ခု၊ တြိဂံ၊ ပဲ့တင်သံ၊ ပုံပြင်၊ သမ်းဝေမှု စသည့် ဖမ်းယူဆုပ်ကိုင်ပြု၍ မရနိုင်သည့်အရာများကို သူ့ကဗျာများ ထဲတွင် ဖမ်းယူပြသည်။ မိလုမိခင် အနေအထားမှာ ပြန်၍လွတ်ချော်ထွက်

သုံးယောက်ကောင်းကင်

ပြတ်ကျသွားသည်။

ဤသို့ ဖမ်းပြခြင်း၊ လွတ်ထွက်သွားခြင်းသည်ပင် ပိုပါ ပြောလိုသော
အရင်းခံတရားဖြစ်သည်။ ကဗျာဖတ်သူကိုယ်တိုင် တက်ကြွနိုးကြားစွာ
ပါဝင်ရှုမြင်ခြင်းသည် မော်ဒန်ကဗျာဖတ်ခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်ပင်ဖြစ်သည်။

မောင်သစ်မင်း



မောင်သစ်မင်း

The stargazer's legacy

*His words remained after him
Fairer than the world
No one dares gaze at them*

*They wait at the turnings of time
Greater than people
Who can pronounce them*

*They lie on the dumb earth
Heavier than bones of life
Death didn't manage
To carry them off as a dowry*

*No one can lift them up
No one throw them down*

*The falling stars hide their heads
In the shadows of his words*

VASKO POPA

သုံးယောက်ကောင်းကင်

ကြယ်ငေးသူရဲ့အမွေများ

သူ့စကားတွေက သူ့နောက်မှာ ကြွင်းကျန်ရစ်ခဲ့ကြ
ကမ္ဘာကြီးထက် ပိုမိုလှပ
ဘယ်သူမှ သူတို့ကို ငေးကြည့်ဖို့ မဝံ့စား

အချိန်ရဲ့အလှည့်အပြောင်းမှာ သူတို့စောင့်ဆိုင်းကြ
သူတို့ကို မြှက်ဆိုနိုင်တဲ့
လူသားထုထက် ပိုမိုကြီးမြတ်

ဆွံ့အ မြေပြင်ပေါ် သူတို့စောင့်ဆိုင်းကြ
ဘဝရဲ့ အရိုးများထက် ပိုမိုလေးလံ

သေခြင်းတရားကလည်း
သူတို့ကို မင်္ဂလာကြေးနယ် သယ်ယူသွားဖို့ မစွမ်းနိုင်

ဘယ်သူမှ သူတို့ကို ကြွအောင် မ , မ နိုင်
ဘယ်သူမှ သူတို့ကို ဖြုတ်မချ

ကြွေလွင့်ကြယ်တို့ ဦးခေါင်းကိုဝှက်ကြ
သူ့စကားတွေရဲ့ အရိပ်တွေထဲမှာ

ဗာစကိုပိုပါ



A forgetful number

*Once upon a time there was a number
Pure and round like the sun
But alone very much alone*

It began to reckon with itself

It divided multiplied itself

It subtracted added itself

And remained alway one alone

*It stopped reckoning with itself
And shut itself up in its round
And sunny purity*

*Outside were left the fiery
Traces of its reckoning*

*They began to chase each other through the dark
To divide when they should have multiplied themselves
To subtract when they should have added themselves*

That's what happens in the dark

*And there was no one to ask it
To stop the traces*

And to rub them out

VASKO POPA

မေ့တတ်တဲ့ကိန်းတစ်လုံး

တစ်ရံရောအခါက ကိန်းတစ်လုံးရှိသတဲ့

နေလို ဝိုင်းစက် စင်ကြယ်သတဲ့

ဒါပေမယ့် အထီးတည်း အလွန်ကိုအထီးတည်းပဲတဲ့

သူ့ကိုယ်သူ စတင် တွက်ချက်သတဲ့

သူ့ကိုယ်သူ စားလိုက် မြောက်လိုက်

သူ့ကိုယ်သူ နတ်လိုက် ပေါင်းလိုက်

ပြီး ကြွင်းကျန်ရစ်မြဲ သူ့အထီးတည်းပဲတဲ့

သူ့ကိုယ်သူ တွက်ချက်မှုတွေကို ရပ်ပစ်ခဲ့ပြီး

မောင်သစ်မင်း

သူပြန်ပိတ်နေခဲ့

စင်ကြယ်မှုအပြည့်နဲ့ ထွန်းလင်း

ဝိုင်းစက်မှုထဲ

အပြင်မှာ သူတွက်ချက်မှုရဲ့

အကြွင်းအကျန်အစအနတွေက ပွက်လော့ရှိုက်ကျန်သတဲ့

သူတိုအချင်းချင်း အမှောင်ထဲမှာ လိုက်ဖမ်းနေကြသတဲ့

သူတိုကိုယ်သူတို့ မြောက်ရမယ့်ဟာကို ပြန်စားလို့

သူတိုကိုယ်သူတို့ ပေါင်းရမယ့်ဟာကို ပြန်နုတ်လို့

အမှောင်ထဲမှာ ဖြစ်နေပုံက အဲ့သလို

ပြီး သူ့ကိုတောင်းပန်မယ့်သူ တစ်ယောက်မှမရှိဘူး

တွက်ကိန်းတွေကိုရပ်ခိုင်းဖို့

ပြီးတော့ သူ့ကို ဖျက်ပေးဖို့

ဗာစကိုပိုပါ



A conceited mistake

Once upon a time there was a mistake
So silly so small
That no one would even have noticed it

It couldn't bear
To see itself to hear of itself

It invented all manner of things
Just to prove
That it didn't really exist

It invented space
To put its proofs in
And time to keep its proofs
And the world to see its proofs

All it invented
Was not so silly
Nor so small
But was of course mistaken

Could it have been otherwise

VASKO POPA

မောင်သစ်မင်း



စိတ်ကြီးဝင်နေတဲ့အမှားတစ်ခု

တစ်ရံရောအခါက အမှားတစ်ခုရှိသတဲ့
အလွန်မိုက်မဲ အလွန်သေးငယ်သမို့
ဘယ်သူမှ သူကို သတိမပြုမိကြတဲ့အထိပဲ

သူကိုယ်သူမြင်ဖို့ သူအသံ သူကြားဖို့
သူ မစွမ်းနိုင်ရှာဘူး

အမှန်စင်စစ် သူမရှိဘူးဆိုတာ
သက်သေပြရုံသက်သက်
အရာရာအမျိုးမျိုးကို သူတီထွင်လိုက်သတဲ့

ဟင်းလင်းပြင်ကို သူတီထွင်လိုက်သတဲ့
သူသက်သေပြချက်တွေ သွတ်သွင်းဖို့
ပြီး သူ သက်သေပြချက်တွေ ထိန်းသိမ်းဖို့ အချိန်ရယ်
သူ သက်သေပြချက်တွေ မြင်နိုင်ဖို့ ကမ္ဘာရယ်

သူတီထွင်မှုဟာ

သုံးယောက်ကောင်းကင်

မပေါ့ပျက်လှဘူး
မသေးငယ်လှဘူး
ဒါပေမယ့် မှားတာပါပဲ

တခြားကော ဘာဖြစ်နိုင်ဦးမှာလဲ

ဗာစကိုပိုပါ



The story of a story

Once upon a time there was a story

*Its end came
Before its beginning
And its beginning came
After its end*

*Its heroes entered it
After their death
And left it*

Before their birth

သူ့နှိဒါန်းစတင်သတဲ့

Its heroes talked

သေဆုံးပြီးမှ

About some earth about some heaven

သူ့ဇာတ်လိုက်တွေ ဝင်လာကြသတဲ့

They said all sorts of things

သူ့ကိုမမွေးဖွားခင်မှာ

Only they didn't say

ထွက်ခွာသွားကြပြန်သတဲ့

What they themselves didn't know

သူ့ဇာတ်လိုက်တွေ ပြောကြ ဆိုကြ

That they are only heroes in a story

ကမ္ဘာမြေအကြောင်း ကောင်းကင်အကြောင်း

In a story whose end comes

အကြောင်းအရာမျိုးစုံ သူတို့ပြောကြသတဲ့

Before its beginning

သူတို့မပြောနိုင်တာတစ်ခုက

And whose beginning comes

သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်းမသိ

After its end

သူတို့ပုံပြင်ထဲမှာ ဇာတ်လိုက်များသာ ဖြစ်ကြတယ်ဆိုတာပါပဲ

VASKO POPA

ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ရဲ့ ပုံပြင်

တစ်ရံရောအခါက ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ရှိသတဲ့

နှိဒါန်း မစခင်မှာ

နှိဂုံးရောက်လာသတဲ့

နှိဂုံးအဆုံးမှာ

နှိဒါန်းစတင်သတဲ့

ပုံပြင်ထဲမှာ

သူ့နှိဒါန်းမစခင်

သူ့နှိဂုံးရောက်လာသတဲ့

သူ့နှိဂုံးအဆုံးမှာ

ဗာစကိုပိုပါ



A wise triangle

*Once upon a time there was a triangle
It had three sides
The fourth it hid
In its glowing centre

By day it would climb to its three vertices*

မောင်သစ်မင်း

*And admire its centre
By night it would rest
In one of its three angles
At dawn it would watch its three sides
Turned into three glowing wheels
Disappear into the blue of no return*

*It would take out its fourth side
Kiss it break it three times
And hide it once more in its former place*

And again it had three sides

*And again by day it would climb
To its three vertices
And admire its centre*

သုံးယောက်ကောင်းကင်

And by night it would rest

In one of its three angles

VASKO POPA

သူ့စတုတ္ထအနားကို သူ ထုတ်ယူ

သုံးကြိမ်နမ်း သုံးကြိမ်ချိုး

ပြီး သူနေရာဟောင်းမှာပဲ ပြန်ဝှက်ထားလိုက်သတဲ့

ဒါနဲ့ သူမှာ အနားသုံးဖက်ရှိပြန်ရော

နေ့အခါ သူမျဉ်းကြောင်းပေါ် တွယ်တက်ပြန်

သူ့ဗဟိုချက်ကို အမြတ်တနိုးကြည့်ပြန်

ညအခါ သူ အနားယူပြန်

သူ ထောင့်သုံးထောင့်ထဲက တစ်ထောင့်မှာတဲ့

ဗာစကိုပိုပါ

ပါးနပ်တဲ့ကြိတ်တစ်ခု

တစ်ရံရောအခါက ကြိတ်တစ်ခုရှိသတဲ့

သူမှာ အနားသုံးဖက်ရှိသတဲ့

စတုတ္ထအနားကို သူ ဝှက်ထားသတဲ့

တောက်ပနေတဲ့ သူ့ဗဟိုချက်ထဲမှာ

နေ့အခါ မျဉ်းသုံးကြောင်းပေါ် သူတွယ်တက်

သူ့ဗဟိုချက်ကို အမြတ်တနိုးကြည့်သတဲ့

ညအခါ သူ အနားယူသတဲ့

သူ ထောင့်သုံးထောင့်ထဲက တစ်ထောင့်မှာ

အရှက်ဦးမှာတော့ အနားသုံးခုကို သူစောင့်ကြည့်ခဲ့

တောက်ပတဲ့ ဘီးသုံးဘီးအဖြစ် ပြောင်းလဲသွား

ပြန်မလာတော့တဲ့ အပြာရောင်အဖြစ်ပျောက်ကွယ်သွားကြပုံကို

The yawn of yawns

*Once upon a time there was a yawn
Not under the palate not under the hat
Not in the mouth not in the anything*

*It was bigger than everything
Bigger than its own bigness*

*From time to time
Its dull darkness desperate darkness
In desperation would flash here and there
You might think it was stars*

*Once upon a time there was a yawn
Boring like any yawn*

And still it seems it lasts

VASKO POPA



သမ်းဝေမှုများရဲ့ သမ်းဝေမှု

တစ်ရံရောအခါက သမ်းဝေမှုတစ်ခုရှိသတဲ့
အာခေါင်အောက်မှာမဟုတ် ဦးထုပ်အောက်မှာမဟုတ်
ပါးစပ်ထဲမှာမဟုတ် ဘယ်ထဲမှာမှမဟုတ်

သူဟာ အရာအားလုံးထက်ကြီးမား
သူကိုယ်တိုင်ရဲ့ကြီးမားမှုထက် ပိုမိုကြီးမား

မကြာမကြာသူတိုင်းမှိုင်းတဲ့အမှောင်ထု မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့တဲ့အမှောင်ထု
မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့ကာ ဟိုနားဒီနားလင်းလက်
ကြယ်ပွင့်တွေလို့ တွေးထင်စရာ

တစ်ရံရောအခါက သမ်းဝေမှုတစ်ခုရှိသတဲ့
သမ်းဝေမှုပီပီ ငြီးစိစိ
တာဝရတည်တံ့မယ်တော့ ထင်ရ

ဗာစကိုပိုပါ

ZBIGNIEW HERBERT

(ဇာတ်ကဏ္ဍ: ဟားဗတ်)



ကြည်လင်သန်စင်မှုအသံရှင် ပိုလန်ကဗျာဆရာ ဟားဗတ် နှင့် သူ၏ကဗျာများ

ပိုလန်ကဗျာဆရာ ဇာတ်ကဏ္ဍ: ဟားဗတ် ကို ၁၉၂၄ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်သည်။ စစ်အတွင်းကာလ ဆယ်ကျော်သက်ဘဝတွင် မြေအောက်နာဇီ ဆန့်ကျင်ရေး သမားအဖြစ် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။ စစ်အပြီးတွင် ဥပဒေ၊ စီးပွားရေးနှင့် ဒဿန ဘာသာရပ်တို့ကို ကဏ္ဍကော၊ တိုရန်နှင့် ဝါဆောတက္ကသိုလ်တို့၌ လေ့လာ သင်ကြားခဲ့သည်။ ကဗျာစာအုပ် သုံးအုပ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ "အစိမ်းရောင်ကောဒ် (၁၉၅၆)"၊ "နတ်တမန်၊ ခွေးနှင့်ကြယ် (၁၉၅၇)"၊ "ဒြပ်ထုကိုလေ့လာခြင်း (၁၉၆၁)"

မောင်သစ်မင်း

စသည်တို့ဖြစ်သည်။ ပြဇာတ်များလည်း ရေးသားခဲ့သည်။ ထင်ရှားသော ပြဇာတ်များမှာ "တွေးခေါ်ရှင်တို့၏ ဥမင်"၊ "အခြားအခန်း"၊ "ကဗျာဆရာ၏ ပြန်လည်ထူထောင်ခြင်း" တို့ဖြစ်သည်။ သူ့ပြဇာတ်အချို့ကို ဘီဘီစီမှ ထုတ်လွှင့်ခဲ့ ဖူးသည်။ ပြင်သစ်၊ အင်္ဂလန်၊ အီတလီ နှင့် ဂရိသို့ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ခရီးလှည့် လည်ခဲ့ပြီးနောက် "ဥယျာဉ်ထဲမှ ဗာပေးရီးယန်းများ" အမည်ရှိ အက်ဆေးစာအုပ် တစ်အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေ ခဲ့သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ပိုလန်ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံမှ ပေးသော စာပေဆု (၁၉၆၄) နှင့် ဩစတြီးယန်းအစိုးရ၏ ဥရောပဆိုင်ရာစာပေဆု (၁၉၆၅)တို့အပြင် အခြားစာပေဆုများကိုလည်း ဆွတ်ခူးရရှိထားသူဖြစ်သည်။

ချက်ကဗျာဆရာဟောလုမ်း၊ ယူဂိုဆလပ်ကဗျာဆရာပိုပါ တို့နှင့် ခေတ်ပြိုင် ကဗျာဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ အရှေ့ဥရောပ မော်ဒန်ကဗျာဆရာစာရင်းတွင် သူတို့သုံးဦးကို အဓိကရ ဖော်ပြလေ့ရှိသည်။ စစ်နှင့် ကျူးကျော်မှုဒဏ်ချက် အမျိုးမျိုးကို အပြင်းထန်ဆုံးခံစားခဲ့ရသော ပိုလန်နိုင်ငံ၏ တစ်ဦးတည်းသော အသံသစ်ကဗျာဆရာအဖြစ် ဟားဗတ်ကို ရည်ညွှန်း ပြောဆိုကြသည်။ သူ့ကဗျာအများစုတွင် ဂရိဒဏ္ဍာရီများ၊ ရှေးဟောင်းရေးမ ရာဇဝင်များနှင့် ရှိတ်စပီးယားစာပေတို့၏ အထောက်အကူကို ယူတတ်သော်လည်း ရိုးရာမီတာ စနစ်၊ ကာရန်စနစ်တို့ အပေါ်တွင် မှီခိုမှု မရှိသလောက်ပင်ဖြစ်သည်။ ဂန္ထဝင်အငွေ့ အသက်ကို ခေတ်ပေါ်အသွေးအသားနှင့်ရောမွှေကာ သီးခြားအရည်အသွေး၊ သီးခြားတန်ဖိုးကို ဖြစ်ပေါ်လာစေသော ထူးခြားမှုမျိုး ဟားဗတ်၏ကဗျာများတွင် တွေ့ရှိနိုင်သည်ဟုစာပေအကဲဖြတ်တို့ကဆိုသည်။

သူ့ကဗျာများက အစွန်းရောက်မှုတိုင်းကို ဆန့်ကျင်ပြီး အမှန်တရားအပေါ်၌

သုံးယောက်ကောင်းကင်

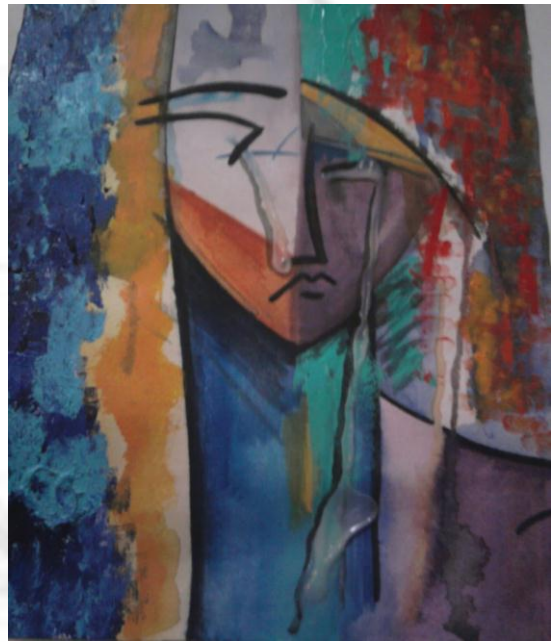
ကြံ့ကြံ့ခံရပ်တည်သော သတ္တိထူးမျိုးရှိသည်။ ရူးသွပ်တုန်လှုပ်မှုကင်းပြီး အေးဆေးကြည်လင် သန့်ရှင်းသည်။ ထိန်းချုပ်နိုင်သော၊ စေ့စပ်သေချာသော၊ ရိုးဖြောင့်သောတွေးခေါ်မှုတို့မှာ သူ့ကဗျာတို့၏ ဂုဏ်အနှစ်များပင်ဖြစ်သည်။ တိုက်ရိုက်ရေးဖွဲ့မှုမျိုးကို အသုံးများသည်။ ထိုသို့ရေးဖွဲ့ရာတွင် နိမိတ်ပုံများကို လိုအပ်သလို ထိရောက်စွာအသုံးချနိုင်သော စွမ်းရည်ကို တွေ့ရသည်။ ကဗျာအချို့တွင် ဂရိဒဏ္ဍာရီမှ ဇာတ်ကောင်များ၊ ရောမရာဇဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ သမိုင်းစာမျက်နှာပေါ်မှ အဖြစ်သနစ်များဖြင့် ရောယှက်ဖွဲ့စည်းထားတတ်သည်။ ကဗျာအချို့ကိုမူ စကားပြေပုံသဏ္ဍာန်များဖြင့် ရေးဖွဲ့ထားသည်။ ဝါကျစာကြောင်း များဖြန့်၍ လိုအပ်သောနေရာများတွင် စာပိုဒ်ခွဲထားသည်။ စာလုံးများကို ကာရန်ဖြင့်ထိန်းသော ကဗျာမီတာစနစ်အား သိသိသာသာပြောင်းပြန် လှန်ပြထား ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုစာစုသည် ကဗျာဖြစ်နေသည်။ ကျစ်လစ်သိပ်သည်း လျက် လိုအပ်ချက်မရှိ ပြီးပြည့်စုံနေသည်။ ယင်းတို့မှာ ဟားဗတ် ၏ ကဗျာဖွဲ့ပုံ အသွေးအရောင်ကြွယ်ဝမှုများပင်ဖြစ်သည်။

များသောအားဖြင့် ဟားဗတ် ၏ ကဗျာများသည် လူသားတို့၏ အရွံ့အနား ဖြန့်ခင်းပြရန် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ချက်တို့ပင်ဖြစ်သည်။ ညင်သာသိမ်မွေ့စွာ ကိုင်တွယ်နိုင်သော အရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ နက်ရှိုင်းမှုထက် အမိအရ ဆုပ်ကိုင်နိုင်ရေးကိုသာ အဓိကထားသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဟားဗတ်ကို စိတ်ကောင်းစိတ်မွန်၏ အသံရှင် (ဝါ) ကြည်လင်သန့်စင်မှုအသံရှင် ဟု ခေါ်ဝေါ် သမုတ်ကြခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ယခုရွေးချယ်တင်ပြမည့် ကဗျာများမှာ ကဗျာဖတ်သူထံသို့ အလွယ်တကူ စိမ့်ဝင်နိုင်မည့် ရှင်းလင်းသော ကဗျာအဖွဲ့တို့သာဖြစ်သည်။ ဂရိဒဏ္ဍာရီ နှင့် ရောမရာဇဝင် ဇာတ်ကောင်အမည်များကြောင့် ဟားဗတ်၏ ကဗျာများအပေါ် ထစ်ငေါ့သွားနိုင်သဖြင့် ထိုကဲ့သို့သောကဗျာများကို ချန်လှပ် ထားခဲ့သည်။ ဟားဗတ် ၁၅ နှစ်သားအရွယ်က ပထမဆုံးရေးဖွဲ့ခဲ့သော “မျက်ရည်နှစ်စက်” အမည်ရှိ ကဗျာမှ နောက်ပိုင်းရေးဖွဲ့သည့် စကားပြေပုံသဏ္ဍာန် ကဗျာ “လျှာ” အထိ အကြား ခါးဆက်မပြတ်လေ့လာနိုင်စေရန် အခြားကဗျာ သုံးပုဒ်ဖြင့် ဆက်သွယ်ပေးထားပါသည်။

ကြည်လင်သန့်စင်မှု၏အသံကို ကြားနိုင်ပါစေ

မောင်သစ်မင်း



Two Drops

No time grieve for roses,when the forests are burning

Slawacki

The forests were on fire --
they however
wreathed their necks with their hands
like bouquets of roses

People ran to the shelters--
he said his wife had hair
in whose depths one could hide

Covered by one blanket
they whispered shameless words
the litany of those who love

When it got very bad
they leapt into each other's eyes
and shut them firmly

So firmly they did not feel the flames
when they came up to the eyelashes

To the end they were brave
To the end they were faithful
To the end they were similar
like two drops
struck at the edge of a face

ZBIGNIEW HERBERT

မောင်သစ်မင်း

မျက်ရည်နှစ်စက်

“တောအုပ်တွေ မီးလောင်နေခိုက်မှာ နင်းဆိပန်းများအတွက် ပူဆွေးတမ်းတနေဖို့
အချိန်မရှိဘူး ”

ဆလိုတို

တောအုပ်တွေ မီးလောင်နေပြီ
သို့ပေမယ့်လည်း သူတို့
တစ်ယောက်လည်ပင်းကိုတစ်ယောက်လက်နဲ့ ပန်းကုံးစွပ်ထားကြ
နင်းဆိပန်းတွေလိုပဲ

လူတွေ အကာအကွယ်ရှိရာ ပြေးကြပြီ --
သူ့အပြောကတော့ သူ့ဇနီးဆံပင်ရဲ့
နက်ရှိုင်းမှုထဲ လုံအောင်ပုံးနိုင်သတဲ့

စောင်တစ်ထည်ခြုံယင်း
အရှက်မဲ့စကားလုံးတွေ တီးတိုးရွတ်ကြ
ချစ်တတ်သူတို့ရဲ့ မန္တန်ပေပ

အခြေအနေဆိုးလာချိန်မှာတော့
တစ်ယောက်မျက်လုံးထဲ တစ်ယောက်ခုန်ဝင်
ပြီး တင်းကျပ်စွာ မှိတ်ထားလိုက်ကြတယ်

သုံးယောက်ကောင်းကင်

အလွန်တင်းကျပ်စွာမှိတ်ထားတော့ မီးလျှံတွေရဲ့ ဒဏ်ကို
မခံစားရဘူး

မီးလျှံတွေ သူတို့မျက်တောင်မွှေးများဆီ တက်လာတဲ့အခါမှာလေ

အဆုံးအထိ သူတို့ရဲ့ရင်ကြ

အဆုံးအထိ သူတို့ယုံကြည်စိတ်ပြင်းပြကြ

အဆုံးအထိ သူတို့ထပ်တူထပ်မျှဖြစ်ကြ

မျက်နှာရဲ့ အစွန်းတစ်နေရာမှာ တွယ်ကပ်သွားကြတဲ့

မျက်ရည်နှစ်စက်လိုပဲ

ဇေယျာလည်း ဟားဗတ်

The Rain

When my older brother
came back from war
he had on his forehead a little silver star
and under the star
an abyss

a splinter of shrapnel
hit him at Verdun
or perhaps at Grünwald

မောင်သစ်မင်း

(he'd forgotten the details)

he used to talk much
in many languages
but he liked most of all
the language of history

until losing breath
he commanded his dead pals to run
Roland Kawaski Hannibal

he shouted
that this was the last crusade
that Carthage soon would fall
and then sobbing confessed
that Napoleon did not like him

we looked at him
getting paler and paler
abandoned by his senses
he turned slowly into a monument
into musical shells of ears
and the skin of his face
was secured



*with the blind dry
buttons of eyes*

*nothing was left him
but touch*

*what stories
he told with his hands
in the right he had romances
in the left soldier's memories*

*they took my brother
and carried him out of town
he returns every fall
slim and very quiet
he does not want to come in
he knocks at the window for me*

*we walk together in the streets
and he recites to me
improbable tales
touching my face
with blind fingers of rain*

Zbigniew Herbert
မောင်သစ်မင်း

ဇိုး

ငါ့အစ်ကို

စစ်မြေပြင်က ပြန်ရောက်လာတော့
သူ့နဖူးမှာ ငွေကြယ်ပွင့်လေးတစ်ပွင့် ပါလာတယ်
ကြယ်ပွင့်ရဲ့ အောက်မှာ
ချောက်နက်နက်ကြီးတစ်ခု

ပုံးဆံ့ရဲ့ အစတစ်စ

တဒွန်မှာ သူ့ကိုထိမှန်ခဲ့
မဟုတ်ယင်လည်း ဂရန်ဝါးမှာဖြစ်နိုင်ရဲ့
(သူ အတိအကျတော့ မမှတ်မိတော့ဘူး)

ဘာသာစကားအမျိုးမျိုးနဲ့

စကားတွေဖောင်လောက်အောင် သူ ပြောတတ်ရဲ့
ဒါပေမယ့် အားလုံးထဲ သူအကြိုက်ဆုံးက
သမိုင်းဘာသာစကားပဲ

နောက်ဆုံး အမော့ဆိုရက်က

သေသွားတဲ့သူအဖော်တွေကို ထပြေးဖို့အမိန့်ပေးတယ်
ရိုလန် ကိုဝါးလ်စကီး ဟန်းနီးဘောလ်

သူ ဟစ်အော်လိုက်တယ်

သုံးယောက်ကောင်းကင်

ဒါ နောက်ဆုံးစစ်ပွဲပဲ
ကာသေ့ဂျီ မကြာခင် ကျဆုံးရတော့မယ်တဲ့
ပြီး ရှိက်ကြီးတင် ဝန်ခံပြန်တယ်
နပိုလီယန်က သူ့ကိုသဘောမကျဘူးတဲ့

ငါတို့ သူ့ကို ကြည့်လိုက်တော့
ဖြူလျော်သထက် ဖြူလျော်လာ
အသိအာရုံတွေက စွန့်ခွာသွားပြီမို့
ရှုပ်တုတစ်ခုအဖြစ် ဖြည်းဖြည်းချင်းပြောင်းသွားခဲ့

သံစုံနားရွက်အခွံတွေထဲကို
ကျောက်တောအုပ်တစ်ခု ဝင်ရောက်သွား
သူ့မျက်နှာအရေပြားကို
သွေခြောက်အမြင်မဲ့
လုံခြုံပိတ်ထား

သူ ဘာမျှ မချန်ခဲ့
အထိအတွေ့ပဲ ကျန်ခဲ့

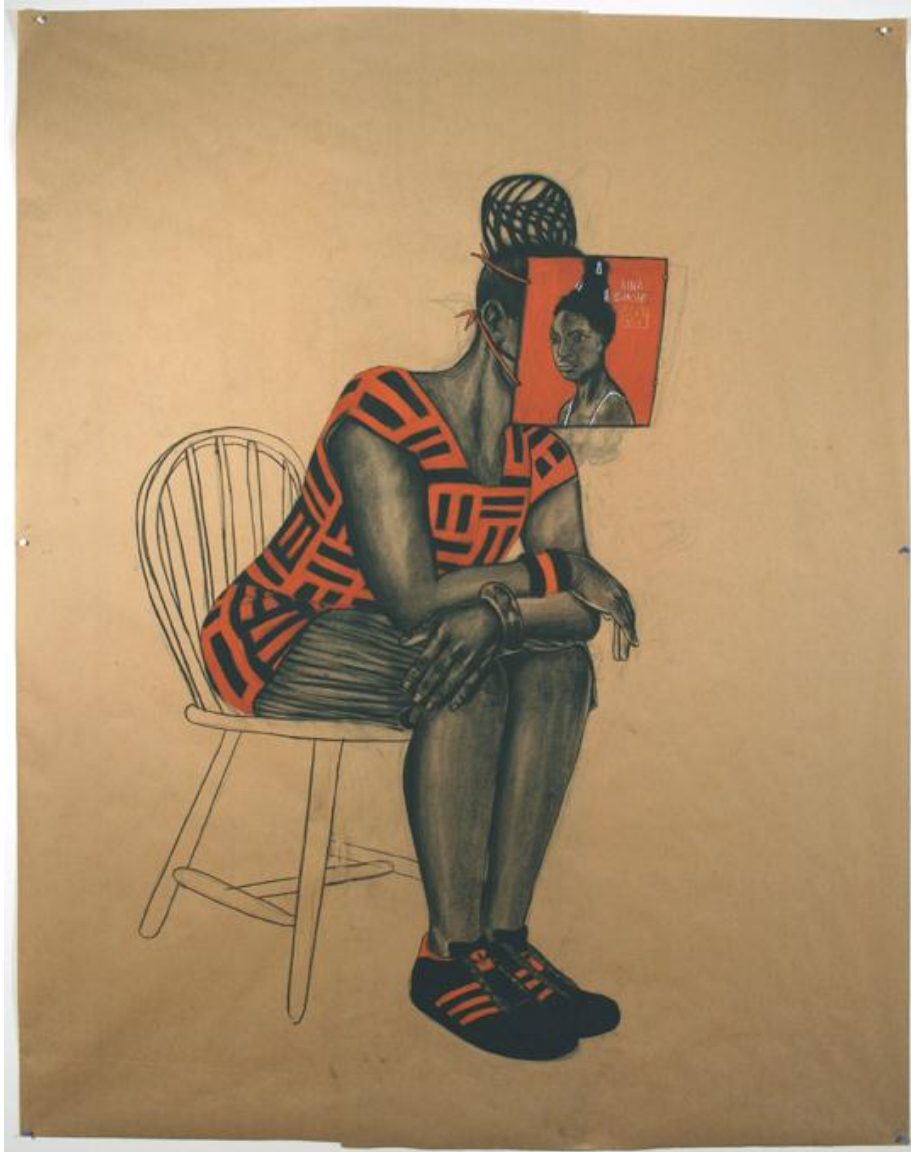
ဇာတ်လမ်းစုံ
သူ့လက်တွေနဲ့ ပြောပြပါရဲ့
သူ့ညာလက်နဲ့ အချစ်ဇာတ်လမ်းတွေ

သူ့ဘယ်လက်နဲ့ စစ်သားတစ်ယောက် မှတ်မိသမျှဇာတ်လမ်းတွေ

ငါ့အစ်ကို ကို သူတို့ခေါ်
မြို့ပြင်ကို သယ်သွားကြတယ်
မိုးကျတိုင်း သူပြန်လာရဲ့
ပိန်ပါးပါးနဲ့ အလွန်တိတ်ဆိတ်လို့
အိမ်ထဲကို သူ ဝင်လာချင်ပုံမရ
ငါ့ကိုခေါ်ဖို့ ပြတင်းပေါက်ကိုခေါက်တယ်

လမ်းတွေထဲ ငါတို့အတူလျှောက်ကြ
ယုတ္တိမဲ့ ပုံပြင်တွေ
ငါ့ကို သူပြန်ပြောရဲ့
မိုးရေလက်ချောင်းအကန်းတွေနဲ့
ငါ့မျက်နှာကို ထိစမ်းယင်းလေ

ဖေစ်ဂညူး ဟားဗတ်



Silk of a Soul

*Never
did I speak with her
either about love
or about death*

*only blind taste
and mute touch
used to run between us
when absorbed in ourselves
we lay close*

*I must
peek inside her
to see what she wears
at her centre*

*when she slept
with her lips open
I peeked*

*and what
and what
would you think
I caught sight of*

*I was expecting
branches
I was expecting
a bird*

*I was expecting
a house
by a lake great and silent*

*but there
on a glass counter
I caught sight of a pair
of silk stockings*

*my God
I'll buy her those stockings
I'll buy them*

*but what will appear then
on the glass counter
of the little soul*

*will it be something
which cannot be touched
even with one finger of a dream*

Zbigniew Herbert

ကန်းနေတဲ့ အရသာခံမှု
ပြီး အသံမြို့ အထိအတွေ့ကိုပဲ
ကျုပ်တို့ကြား ကူးလူးမြဲ
ကျုပ်တို့ချင်း နစ်မျောလျက်
ပူးကပ်လှဲလျောင်းကြတဲ့အခါ

ကျုပ်
သူမရဲ့ အဖွဲ့ထွယ် ချောင်းကြည့်ရမယ်
သူမရဲ့ ဗဟိုချက်မှာ
ဘာတွေများ ဆင်မြန်းထားသလဲဆိုတာ မြင်ရဖို့

နှုတ်ခမ်းတွေပွင့်လို့
သူမ အိပ်ပျော်နေခိုက်
ကျုပ် ချောင်းကြည့်လိုက်တယ်

ဘာတွေ
ဘာတွေ
ကျုပ်မြင်ရတယ်လို့
ခင်ဗျား ထင်သလဲ

ကျုပ်မျှော်လင့်ခဲ့တာက
သစ်ကိုင်းတွေ
ကျုပ်မျှော်လင့်ခဲ့တာက

သုံးယောက်ကောင်းကင်

ပိုးသားဝိညာဉ်

ဘယ်တော့မှ
သူမနဲ့ကျုပ် မပြောဖြစ်ခဲ့ဘူး
အချစ်အကြောင်းပဲဖြစ်ဖြစ်
သို့မဟုတ် သေခြင်းတရားအကြောင်းပဲဖြစ်ဖြစ်

မောင်သစ်မင်း

ငှက်တစ်ကောင်
ကျပ်မျှော်လင့်ခဲ့တာက
အိမ်တစ်လုံး
ကြီးမားတိတ်ဆိတ်တဲ့ ရေကန်ဘေးမှာ

ဒါပေမယ့် အဲ့ဒီမှာ
ကျပ်မြင်လိုက်ရတာက
မှန်ကောင်တာ စားပွဲတစ်လုံးပေါ်က
ပိုးသားခြေစွပ်တစ်စုံ

ဘုရားရေ
သူမကို အဲဒီခြေစွပ်တွေ ကျပ်ဝယ်ပေးမယ်
ဒါတွေကို ကျပ်ဝယ်ပေးရလိမ့်မယ်

ဒါပေမယ့် နောက်ထပ် ဘာတွေပေါ်လာဦးမလဲ
သေးကွေးတဲ့ ဝိညာဉ်ရဲ့
မှန်သားကောင်တာပေါ်မှာ

အိပ်မက်ရဲ့ လက်ချောင်းလေးတစ်ချောင်းနဲ့တောင်မှ
ထိစမ်းလို့ မရနိုင်တဲ့အရာ
တစ်စုံတစ်ရာ ပေါ်လာဦးမှာပဲလား

ဇေယျာ ဟားဗတ်



Voice

*I walk on the sea-shore
to catch that voice
between the breaking of one wave
and another*

*but there is no voice
only the senile garrulity of water
salty nothing
a white bird's wing
stuck dry to a stone*

*I walk to the forest
where persists the continuous
hum of an immense hour-glass
sifting leaves into humus
humus into leaves
powerful jaws of insects
consume the silence of the earth*

*I walk into the fields
green and yellow sheets
fastened with pins of insect beings
sing at every touch of the wind*

*where is that voice
it should speak up
when for a moment there is a pause
in the unrelenting monologue of the earth*

*nothing but whispers
clappings explosions*

*I come home
and my experience takes on
the shape of an alternative
either the world is dumb
or I am deaf*

*but perhaps
we are both
doomed to our afflictions*

*therefore we must
arm in arm
go blindly on
towards new horizons
towards contracted throats
from which rises
an unintelligible gurgle*

Zbigniew Herbert

အသံ

ပင်လယ်ကမ်းခြေပေါ် ငါလျှောက်သွားတယ်
အဲဒီအသံကို အမိဖမ်းဖို့
လှိုင်းတစ်ခုရဲ့ ရိုက်ချက်နဲ့
နောက်တစ်ခုကြားမှာလေ

ဒါပေမယ့် အဲဒီမှာ ဘာအသံမှမရှိ
အိုမင်းဖွာကြိတဲ့ ရေမျှသာ
ငံပြပြနုထို
ငှက်ဖြူတစ်ကောင်ရဲ့ တောင်ပံ
ကျောက်တုံးတစ်တုံးမှာ ခြောက်သွေ့သွေ့ကပ်ငြိခဲ့

တောအုပ်တစ်ခုထဲကို ငါလျှောက်သွားတယ်
အဲဒီမှာ ဖန်အိုးနာရီကြီးတစ်လုံးရဲ့
မလျှော့တမ်း အဆက်မပြတ်ညည်းသံကသာ
သစ်ရွက်တွေကို မြေဆွေးအဖြစ်
မြေဆွေးတွေကို သစ်ရွက်အဖြစ် စစ်ချနေတယ်
ပိုးမွှားတို့ရဲ့ အားကောင်းလှတဲ့မေးရိုးတွေက
ကမ္ဘာမြေရဲ့ ငြိမ်ဆိတ်ခြင်းကို ကိုက်ဝါးပစ်ကြတယ်

ကွင်းပြင်ထဲ ငါလျှောက်သွားတယ်
အစိမ်းနဲ့ အဝါ ကော်ဇောများ
ပိုးမွှားဘဝဖြစ်တည်မှု ပင်အပ်တွေနဲ့ စွဲမြဲချိတ်တွယ်ပြီး
လေထိတွေ့သမျှမှာ တေးသီလို့

အဲဒီအသံ ဘယ်မှာပါလိမ့်
ကမာမြေရဲ့
ကြမ်းကြုတ်တဲ့ တစ်ကိုယ်တော်စကားပြောခန်းမှာ
ရပ်နားတဲ့ အခိုက်အတံ့ ကာလတစ်ခုမှာ

မောင်သစ်မင်း

သူ စကားဆိုရမှာပါပဲ

ဘာမျှမရှိ တီးတိုးသံများသာ
လက်ခုပ်သံများ ပေါက်ကွဲသံများသာ
ငါ အိမ်ပြန်ခဲ့တယ်
ငိုအတွေ့အကြုံက
ရွေးချယ်ခွင့်တစ်ခုရဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ရယူခဲ့ပြီ
ကမ္ဘာကြီးကပဲ ဆွံ့အ နေသလား
ငါကပဲ နားပင်းနေသလား

ဒါပေမယ့် ဖြစ်နိုင်တာက တို့နှစ်ဦးစလုံး
စိတ်ဒုက္ခများ မုချခံကြရတော့မယ်

ဒါကြောင့် တို့နှစ်ဦးဟာ
လက်မောင်းချင်းချိတ်ဆွဲပြီး
မျက်ကန်းတွေလို ချီတက်ကြရမယ်
မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းအသစ်များဆီ ဦးတည်
ကျဉ်းမြောင်းတဲ့ လည်ချောင်းများဆီ ဦးတည်
နားလည်ရခက်တဲ့ အာခေါင်ပွတ်သံတစ်ခု
အဲဒီလည်ချောင်းထဲကနေ ထွက်လာနေတယ်

ဇေဗ်ဂညူး ဟားဗတ်



Tongue

Onadvertently I passed the border of her teeth and swallowed her agile tongue. It lives inside me now, like a japanese fish. It brushes against my heart and my diapragm as if against the walls of an aquarium. It stirs silt from the bottom.

She whom I deprived of a voice stars at me with big eye and waits for a word.

Yet I do not know which tongue to use when speaking to her-the stolen one or the one which melts in my mouth from an excess of heavy goodness.

Zbigniew Herbert

လျှာ

သူမ သွားတွေရဲ့နယ်နိမိတ်ကို ငါအမှတ်မဲ့ဖြတ်ကျော်မိပြီး သူမရဲ့ ပေါ့ပါးတဲ့လျှာကို စုပ်ချိုလိုက်မိတယ်။ အခုတော့ အဲဒီလျှာက ငါ့ကိုယ်ထဲမှာ ဂျပန်ငါးတစ်ကောင်လို နေနေပြီ။ ငါးမွေးကန်ရဲ့ နံရံကို တိုးဝှေ့ နေသလိုမျိုး ငါ့ နှလုံးအိမ်နဲ့ ငါ့ ရင်ခေါင်းအကန်ကို ဒီလျှာက ပွတ်တိုက် တိုးဝှေ့နေတယ်။ အောက်ခြေက နွံနှစ်တွေက ထကြွအောင် မွေ့နှောက်နေတယ်။ သူမ က အသံကင်းမဲ့သွားအောင် လုပ်ခဲ့တဲ့ငါ့ကို မျက်လုံးပြူးကြီးတွေနဲ့ စိုက်ကြည့်ပြီး စကားတစ်ခွန်းကိုစောင့်နေရဲ့။



ဒါပေမယ့် သူမကို စကားပြောတဲ့အခါ ဘယ်လျှာကို အသုံးပြုရမလဲ ငါမသိ။ ခိုးရာပါ လျှာ နဲ့လား။ ဒါမှမဟုတ် လေးလံတဲ့ ကောင်းမြတ်ပြည့်လျှာတဲ့ ငါ့ပါးစပ်ထဲမှာအရည်ပျော်နေတဲ့ လျှာနဲ့လား။

စာဖတ်ပရိတ်သတ်များအား အစဉ်လေးစားလျက်

ဇေဗ်ဂညား ဟားဗတ်

မောင်သစ်မင်း

MCM  PDF
www.mmcybermedia.com
January - 2011